

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 53

din 23 martie 2023

Prin Punctul de vedere nr. 472/2023, Direcția legislație, documentare și contencios a supus analizei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a solicitarea formulată de Asociația Magistratilor din România – Filiala Brăila, vizând modificarea H.G. nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției.

Plenul reține că, în conformitate cu art. 210 alin. (4) și (5) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor: *„(4) Judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, soțul sau soția acestora, precum și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, care se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile contractului-cadru din sistemul de asigurări sociale de sănătate și ale respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate, cu excepția contribuției personale/coplății care se suportă din bugetul ordonatorilor principali de credite.*

(5) Condițiile de acordare în mod gratuit a serviciilor medicale, a medicamentelor și dispozitivelor medicale prevăzute la alin. (4) sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului. Aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează.”

Totodată, potrivit art. 67 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare: *„Art. 67 - (1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor*

judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, în activitate sau pensionari, precum și soțul/soția și copiii aflați în întreținerea acestuia beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate.

(2) Condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale, a medicamentelor și protezelor sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

Prin H.G. nr. 762/2010 au fost reglementate condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora potrivit art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora, pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora, pentru executorii judecătorești pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, cu modificările și completările ulterioare și pentru personalul de probațiune.

1. Referitor la propunerea de modificare a art. 9 lit. g) din H.G. nr. 762/2010, Plenul reține că aceasta a fost formulată în vederea punerii în acord a hotărârii Guvernului cu Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în data de 22.12.2022 în cauza C-392/21.

În prezent, acest text prevede că: „Art. 9 - Serviciile care nu pot fi decontate din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției sunt:

g) contravaloarea unor materiale necesare corectării văzului și auzului: baterii pentru aparatele auditive, ochelari de vedere.”

Prin Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în data de 22.12.2022 în cauza C-392/21 s-au stabilit următoarele:

„1) Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE] trebuie interpretat în sensul că „aparatele de corecție speciale”, prevăzute de această dispoziție, includ ochelarii de vedere care vizează în mod specific corectarea și prevenirea dificultăților vizuale care au legătură cu o activitate ce implică un echipament cu monitor. Pe de altă parte, aceste „aparate de corecție speciale” nu se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional.

2) Articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva 90/270 trebuie interpretat în sensul că obligația de a furniza lucrătorilor în cauză un aparat de corecție special, prevăzută la această dispoziție, care îi revine angajatorului, poate fi îndeplinită fie prin furnizarea directă a aparatului respectiv de către acesta din urmă, fie prin rambursarea cheltuielilor necesare efectuate de lucrător, însă nu prin plata unui spor general la salariu lucrătorului.”

Astfel, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că angajatorii au obligația de a le asigura ochelari de vedere angajaților care dovedesc că au nevoie de aceste dispozitive și inclusiv că ochelarii plătiți de angajator pot fi folosiți în afara cadrului profesional. De asemenea, a fost lămurită și modalitatea prin care angajatorii pot să ofere salariaților ochelarii de vedere, în cazul în care au nevoie de aceștia: fie îi furnizează direct, fie le oferă contravaloarea dispozitivelor, în niciun caz prin plata unui spor la salariu.

Directiva Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE] prevede la art. 9 următoarele:

„(1) Lucrătorii au dreptul la un test corespunzător al ochilor și vederii, efectuat de către o persoană având calificarea necesară:

- înaintea începerii lucrului la monitor;*
- la intervale regulate după aceea;*
- dacă simt dificultăți vizuale care s-ar putea datora lucrului la monitor.*

(2) Lucrătorii au dreptul la un examen oftalmologic dacă rezultatele testului menționat la alineatul (1) indică necesitatea acestuia.

(3) Dacă rezultatele testului menționat la alineatul (1) sau ale examenului menționat la alineatul (2) indică necesitatea acestui lucru și dacă nu pot fi folosite aparate de corecție normale, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție aparate de corecție speciale, specifice lucrului în cauză.

(4) Măsurile adoptate în temeiul prezentului articol nu pot, în nici un caz, să implice lucrătorii în suportarea unor cheltuieli financiare suplimentare.

(5) Protecția ochilor și vederii lucrătorilor poate fi prevăzută ca parte a sistemului sanitar național.”

Potrivit art. 288 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene, directivele sunt obligatorii pentru fiecare stat membru destinat cu privire la rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele.

Prin urmare, având în vedere necesitatea armonizării legislației naționale cu dreptul Uniunii Europene, în interpretarea dată acestuia de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Plenul apreciază că, în cazul procedurii de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale,

medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, nu se justifică exceptarea de la decontare, în toate cazurile, a materialelor necesare corectării văzului.

Pentru personalul din sistemul Justiției vizat de H.G. nr. 762/2010, care își desfășoară activitatea folosind un monitor, ar trebui să existe posibilitatea de a-și deconta contravaloarea unor materiale necesare corectării văzului, cum ar fi ochelarii de vedere sau lentilele de contact.

Astfel cum s-a arătat mai sus, conform art. 210 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, asistența medicală constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale de care beneficiază judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, soțul sau soția acestora, precum și copiii aflați în întreținerea acestora se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile contractului-cadru din sistemul de asigurări sociale de sănătate, *cu excepția contribuției personale/coplății care se suportă din bugetul ordonatorilor principali de credite.*

Potrivit art. 248 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *printre serviciile care nu sunt decontate din fond se numără și contravaloarea unor materiale necesare corectării văzului și auzului, însă contravaloarea acestora se suportă de asigurat, de unitățile care le solicită, de la bugetul de stat sau din alte surse, după caz.*

Aceste dispoziții sunt preluate și în cuprinsul art. 205 alin. (1) lit. j) din H.G. nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021 - 2022¹.

Din interpretarea legislației primare din domeniul sănătății rezultă că serviciile constând în contravaloarea unor materiale necesare corectării văzului și auzului se suportă de asigurat, de unitățile care le solicită, de la bugetul de stat sau din alte surse, după caz, în funcție de reglementările speciale existente. Or, în cazul magistraților, Legea nr. 303/2022 prevede în mod expres suportarea contribuției personale sau a coplății din bugetul ordonatorilor principali de credite.

Prin urmare, dată fiind necesitatea punerii legislației naționale în acord cu Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în data de 22.12.2022 în cauza C-392/21, Plenul propune modificarea art. 9 lit. g) din H.G. nr. 762/2010 astfel încât aceste prevederi să nu se aplice personalului prevăzut la art. 1 din hotărâre care lucrează la monitor.

¹ Prin H.G. nr. 1540/2022, termenul de aplicare al H.G. nr. 696/2021 a fost prelungit până la data de 31 martie 2023.

2. În conformitate cu art. 9 lit. m) din H.G. nr. 762/2010, serviciile medicale acordate în caz de boli profesionale, accidente de muncă și sportive se exclud de la decontarea din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției.

Textul în vigoare preia la nivelul legislației secundare prevederile art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia printre serviciile care nu sunt decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate se numără și serviciile medicale acordate în caz de boli profesionale, accidente de muncă și sportive, asistență medicală la locul de muncă, asistență medicală a sportivilor.

Aceeași dispoziție se regăsește și în cuprinsul art. 205 lit. a) din H.G. nr. 696/2021.

Însă, potrivit art. 210 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 contribuția personală sau coplata se suportă din bugetul ordonatorilor principali de credite.

De asemenea, în cuprinsul art. 3 alin. (2) și art. 4 din H.G. nr. 762/2010 se arată următoarele:

„(2) Categoriile de personal prevăzute la art. 1 beneficiază în mod gratuit de medicamente, după cum urmează:

a) medicamente din Lista cu medicamente de care beneficiază asigurații cu sau fără contribuție personală, a căror contravaloare se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, **cu excepția contribuției personale a asiguratului, care se suportă din fondurile prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Justiției, al Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz;**

b) medicamentele din Nomenclatorul medicamentelor de uz uman din România, elaborat de Agenția Națională a Medicamentului, altele decât cele prevăzute la lit. a), a căror contravaloare se suportă din fondurile prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Justiției, al Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz.

Art. 4 - Cuantumul contribuției personale, respectiv al coplății din valoarea cheltuielilor pentru asistență medicală și proteze, prevăzute de normele legale în vigoare, se suportă din fondurile prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Justiției, al Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz.”

Prin urmare, nu există o justificare legală pentru a exclude serviciile medicale acordate în caz de boli profesionale, accidente de muncă și sportive de la decontarea din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției, pentru categoriile de personal prevăzute la art. 1 din H.G. nr. 762/2010.

Pe aceste premise, Plenul apreciază necesară abrogarea art. 9 lit. m) din H.G. nr. 762/2010.

3. În conformitate cu art. 9 lit. o), p) și q) din H.G. nr. 762/2010, nu pot fi decontate din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției următoarele servicii:

„o) serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale asigurate gratuit în cadrul programelor naționale de sănătate;

p) serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale acordate în străinătate;

q) serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale la care persoanele prevăzute la art. 1 au dreptul, în mod gratuit, în calitatea lor de asigurați în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate din România.”

Plenul apreciază că această modalitate de reglementare reprezintă o restrângere nejustificată a drepturilor personalului din sistemul justiției beneficiar al prevederilor H.G. nr. 762/2010.

Pe de o parte, trebuie reținut că și în cazul serviciilor medicale decontate din bugetul asigurărilor de sănătate există posibilitatea efectuării lor în unități sanitare private.

Pe de altă parte, nu există nicio justificare pentru condiționarea dreptului la decontarea doar a serviciilor medicale, medicamentelor, materialelor sanitare și dispozitivelor medicale acordate în țară, mai ales în cazul în care acestea nu ar putea fi acordate decât în străinătate.

În conformitate cu art. 230 alin. (2) lit. a), d) și h) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, printre drepturile asiguraților se numără următoarele:

- să aleagă furnizorul de servicii medicale, precum și casa de asigurări de sănătate la care se asigură, în condițiile legii și ale contractului-cadru;

- să beneficieze de pachetul de servicii de bază în mod nediscriminatoriu, în condițiile legii;

- să beneficieze de servicii medicale în ambulatorii și în spitale aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate.

La alin. (2¹) – (2³) ale aceluiași articol, se arată următoarele:

„(2¹) În situația în care asigurații optează să beneficieze de unele servicii medicale la furnizorii privați care încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate, în regim de spitalizare continuă, ambulatoriu clinic de specialitate și ambulatoriu paraclinic de specialitate, respectivii furnizori pot solicita acestor asigurați, pe baza consimțământului prealabil exprimat în scris, o contribuție personală pentru a acoperi diferența dintre tariful practicat de furnizor pentru rezolvarea cazului sau, după caz, tarifele serviciilor medicale acordate și tarifele

corespondente suportate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, astfel cum va fi stabilită această diferență prin contractul-cadru, potrivit alin. (2³).

(2²) Contribuția personală pentru fiecare categorie de serviciu medical prevăzută la alin. (2¹) este afișată pe pagina de internet și la sediul furnizorilor privați de servicii medicale și se plătește de către asigurați, în mod direct sau printr-o asigurare încheiată în baza unui contract cu o societate de asigurări.

(2³) Prin contractul-cadru, aprobat prin hotărâre a Guvernului, se stabilesc serviciile medicale pentru care asigurații plătesc contribuție personală în condițiile alin. (2¹), modalitatea și condițiile acordării acestora, precum și procedura de stabilire a nivelului contribuției personale.”

*De asemenea, potrivit art. 254 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, **furnizorii de servicii medicale, de dispozitive medicale și de medicamente, care pot fi în relații contractuale cu casele de asigurări, sunt unitățile sanitare publice sau private, organizate conform prevederilor legale în vigoare, autorizate, evaluate și selectate în condițiile legii.***

Totodată, Ordinul ministrului sănătății nr. 964/2022 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică prevede, la art. 3, că implementarea programelor naționale de sănătate publică se realizează inclusiv prin furnizori privați de servicii medicale, pentru serviciile medicale care depășesc capacitatea furnizorilor publici de servicii medicale.

Mai mult, pentru personalul prevăzut la art. 210 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, contribuția personală/copla pentru serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale este suportată din fondurile bugetare ale ordonatorilor de credite din sistemul justiției, motiv pentru care nu există nicio justificare pentru excluderea serviciilor asigurate gratuit în cadrul programelor naționale de sănătate sau acordate în străinătate.

Deși trebuie emisă în conformitate cu legislația primară, H.G. nr. 762/2010 restrânge nejustificat dreptul judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, în activitate sau pensionari, soțului sau soției acestora, precum și copiilor aflați în întreținerea acestora de a beneficia în mod gratuit de asistență medicală constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale.

Prin reglementarea existentă la art. 210 alin. (4) și (5) din Legea nr. 303/2022, legiuitorul a urmărit consolidarea statutului magistraților prin asigurarea gratuității acestor servicii și produse în caz de necesitate, fiind fără relevanță dacă acestea sunt oferite în unități publice sau private, în țară sau străinătate.

Această modalitate de reglementare la nivelul legislației secundare contravine în mod evident normelor de tehnică legislativă stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de

tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit art. 4 alin. (3) din această din urmă lege, actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

În consecință, legislația secundară nu poate stabili condiții suplimentare față de prevederile acestor texte de lege, cu efectul restrângerii drepturilor stabilite la nivelul legislației primare.

Și în practica judiciară, respectiv decizia nr. 361/2022 pronunțată de Curtea de Apel Bacău și invocată de Asociația Magistraților din România – Filiala Brăila, s-a reținut, menținându-se argumentele instanței de fond, că *„din moment ce Ordinul 245/2017 de aprobare a normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate cuprinde și tratamentele privind operațiile de protezare a valvei mitrale, iar reclamanta are calitatea de asigurat CASA OPSNAJ, afecțiunea sa fiind cuprinsă într-un program național, aceasta este îndreptățită la restituirea contravalorii serviciilor achitate. Se reține că în cauză reclamanta a fost nevoită să apeleze la serviciile unei clinici private având în vedere gravitatea afecțiunii de care suferea, dar și condițiile precare din unitățile spitalicești ce puteau conduce la complicații (...). Totodată, instanța constată că potrivit prevederilor art. 230 litera a din Legea nr. 95/2006 asiguratul are dreptul să aleagă furnizorul de servicii medicale, iar potrivit literei e asiguratul are dreptul să beneficieze de dispozitive medicale.”*

În acest context, Plenul apreciază necesară abrogarea art. 9 lit. o), p) și q) din H.G. nr. 762/2010.

Fată de toate considerentele expuse anterior, în temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (5) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 – Sesizează ministrul justiției cu propunerea de modificare a Hotărârii Guvernului

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Justiției, potrivit legii.

Data în București, la data de 23 martie 2023.

Judecător Daniel GRĂDINARU,
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011